

den største Opmærksomhed og fuldt ud maa billiges: dette, at fikke Arbejderne imod, at de komme til Skade under deres Arbejde i Fabrikker eller andre Steder, i det Mindste for saa vidt Saadant ikke kan tilskrives deres egen Uforsigtighed. Men Lovforslaget gjør paa mig det Indtryk, at det ikke har formaaget at magte sin Opgave; vi se i Lovforslaget en Række Regler opstillede, Regler, om hvilke jeg ikke nærmere skal udtale mig. Jeg skal jaaledes ikke en Gang berøre det, der staar i § 2 Litra b, at Axlen skal være hævet mindst 5 Fod over Gulvet, hvilket synes at være noget farligt for dem, der ere 6 Fod høje. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa Lovforslagets enkelte Regler i saa Henseende, men det forekommer mig, at Lovforslaget selv er tjender, at det ikke har formaaget at løse sin Opgave tilfredsstillende; det supplerer sig paa forskjellige Maader, og da paa den bekendte Maade ved kongelige Anordninger eller ministerielle Anordninger. Der forudsættes den ene Gang efter den anden i Lovforslaget, jaaledes i §§ 7 og 8 og flere Steder, at det skal suppleres ved Anordninger, der skulle sætte det til, som Lovforslaget ikke har formaaget at udføre. Dette er efter min Opfattelse, om ikke en Falliterklæring, saa dog en Erkjendelse af, at Lovforslaget ikke har forstaaet fuldstændig at magte sin Opgave, at Lovforslaget ikke har forstaaet at træffe de Foranstaltninger, som der nu burde træffes i dette Diemed. Det er for mig altid betænkeligt, naar et Lovforslag i sin detaillerede Udførelse skal støtte sig til kongelige eller ministerielle Anordninger, saa Anordningerne skulle fylde det ud, som Lovforslaget mangler, og fylde det ud med en Række positive Bestemmelser, som Rigsdagen slet ingen Indflydelse faar paa. Thi det vide vi, at de Regler, der foreskrives i en saadan Anordning, faae vi her i Rigsdagen slet ingen Indflydelse paa, de kunne indrettes uden vort Samtykke, ganske som Ministeriet finder for godt. Jeg kunde ønske, at Lovforslaget var udarbejdet jaaledes, at det, saa vidt som ste kan, og for det Omraade, det nu omfatter, indeholdt udtømmende Regler, som man kunde rette sig efter, og dette, som er sagt et Sted i Lovforslaget, at Ministeriet udarbejder en Ekstrakt af Lovforslagets vigtigste Bestemmelser

som en Veiledning, er Noget, jeg aldeles ikke synes om. Det forekommer mig, at en Lov skal have et saadant Indhold, at man kan læse den uden nogensomhelst Veiledning, og at den er let forstaaelig for Alle. Ved saadanne Veiledninger er man altid udsat for at komme til at gjøre sig skyldig i en Misforstaaelse. Men der er en anden Side af Lovforslaget, som heller ikke tiltaler mig, og som ligeledes er berørt af den ærede første Taler. Lad os se, hvad det er, Lovforslaget skal benyttes til. Det er til, at man i ethvert Landbrug i Fremtiden bliver underkastet et Politilyn. Det er, som den ærede første Taler fremdrog, jaaledes, at Tilsynet ifølge Lovforslagets § 14, sidste Stykke, har Udgang til enhver Del af Arbejdsstederne til enhver Tid, Dag eller Nat, naar Noget sammesteds er sysselsat. Og hvilke ere nu de Maskiner, som ere indbefattede under Lovforslaget? Det er ikke alene de Landbrugsmaskiner, der drives ved en eller anden Drivkraft, saasom Vand, Damp og deslige, men det er ogsaa saadanne Maskiner, som ligesom frem drives ved Haandkraft, thi om disse sidste kan Ministeriet efter sidste Stykke i § 1 ved Anordning bestemme, at Lovens Bestemmelser ogsaa overfor dem skal finde Anvendelse. Altsaa, jaaledes som Landbruget nu engang er indrettet, maa vi være beredte paa, hvis denne Lov skal træde i Kraft, i det Mindste jaaledes, som den her er foreslaet, at Politiet — maaske Gendarmene, men selv om det ikke bliver Gendarmere, saa andet Politi — faar Berettigelse og Bemyndigelse til paa enhver Tid af Dagen at trænge ind i private Folks og Landbrugeres Husse for at se, hvad de bestille om de bære sig ad paa den Maade, Loven foreskriver, eller om der ellers ikke er det Ene eller det Andet i Veien. Jeg holder meget stærkt paa Grundlovens Bestemmelse om, at Politien er ukvæntelig, og jeg ønsker saa lidt som muligt at være med til at give en Lov, som gjør Undtagelse fra denne dens Regel. Spørgsmaalet er nu: Er der nogen stor Trang til denne Lov? Den ærede første Taler nævnte, hvormange Ulykkestilsælde der ere oplyste at have fundet Sted. Der tales i Lovforslaget adskilligt om, at det Ene og det Andet skal ste paa en saadan Maade, at Arbejderne ikke uden ved grov Uforsigtighed komme til Skade. Jeg tror, man maa indrømme, at